

men jeg tror, at man ikke paa nogen Maade bør lade denne Tanke, som tidligere Lovforslag har haft, falde, men bør overveje den nærmere. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Deuntzer: Jeg kan i det væsentligste henholde mig til, hvad jeg har sagt ved tidligere Behandlinger af Forslag af samme Art som det foreliggende. I to Retninger kan man haabe at bringe noget godt ind i Lovgivningen om Aktieselskaber; den ene er, hvad Forholdet til det offentlige angaar, den anden er Forholdet imellem Aktionærerne indbyrdes. Ved det sidstnævnte Forhold bliver der jo særlig Tale om Beskyttelse af Minoritetens Ret. Jeg finder det ikke belejligt nu at komme nærmere ind paa Enkeltheder. Jeg skal derfor kun bemærke, at en saadan Bestemmelse som den af den ærede sidste Taler nævnte ganske har min Sympati, og man kunde maaske gaa videre i den Retning. I øvrigt har jeg ikke noget væsentligt at bemærke, om Lovforslaget, navnlig ikke imod det, fordi jeg finder, at de Bestemmelser, som kunde vække Betænkelighed, i det foreliggende Lovforslag er ret heldigt undgaaede. Jeg skal derfor kun paa egne og mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget, som vel sagtens bliver henvist til et Udvalg, føres igennem saa vidt muligt.

Handelsministeren (C. Hage): For de Udtalelser af Velvillie, som er fremkommet, maa jeg paa Forslagets Vegne takke. Det er jo meget faa positive Punkter vedrørende Forslaget, der er blevet fremdraget, egentlig kun det ene, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Hey) og ogsaa det ærede 12te kongevalgte Medlem (Deuntzer) pegede paa, nemlig at de anser for ønskeligt, at det skulde paabydes i Løven, at kun Aktionærer, der har været indtegnede i Selskabets Bøger som Aktionærer, endogsaa en vis Tid inden Generalforsamlingen, skulde have Stemmeret paa denne. Hvorvidt en saadan Forordning vilde være ønskelig, skal jeg lade staa hen; men jeg kan ikke andet end gøre opmærksom paa, at et saadant Paabud ikke blot vilde være i Strid med Lovens Grundprincip, men at det vilde betyde en fuldstændig Kuldkastelse af det System, der hidtil har været gældende i hele vort Aktieliv. Hos os er Aktier lydende paa Ihændeoveren det normale, medens Aktier lydende paa Navn er Undtagelsen, medens man dog samtidig har i

saa at sige alle Selskaber Adgang til at faa sine Aktier noteret paa Navn, naar man er særlig forsigtig og vil sikre sig mod, at Aktierne kommer bort, kommer paa forkerte Hænder o. s. v. Men i Mod sætning til, hvad Forholdet i Regelen er f. Eks. i England, hvor saa at sige alle Aktier lyder paa Navn, har vi det modsatte System. Hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt nu at gaa til saa radikal en Ændring, som dette Paabud vilde medføre, maa jeg lade staa hen. Jeg tilføjer, at selv om man vilde gøre Stemmeretten afhængig af Aktiens Notering paa Navn, vilde det dog være et Skridt endnu langt videre at forlange, at Aktien endog flere Maaneder forud for Generalforsamlingen skal lyde paa den vedkommendes Navn. Det er en Fordring, der synes mig at være saa vidtgaaende, at jeg har vanskeligt ved at tro, at den vilde være at anbefale som en almenyldig Forskrift.

Ved Siden heraf har det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Hey) fremdraget et Moment, der for mig vækker Betænkelighed med Hensyn til Lovforslagets Skæbne, nemlig det, at der fra Regeringens Side, trods gentagne Opfordringer, ikke er fremkommet nogen Udtalelse om, hvad man har i Sinde med Hensyn til en Lovgivning om Andelsforetagender. Det ærede Medlem henstillede til mig, at jeg skulde udøve min Indflydelse paa Indenrigsministeren, under hvem dette Spørgsmaal henhører, for at faa ham til at udtale, hvad han har i Sinde at gøre. Jeg skal dertil svare, at jeg selvfølgelig skal lade mig det være magtpaaliggende efter denne Opfordring at henvende dette Spørgsmaal til Indenrigsministeren. Men jeg kan ikke undlade at tilføje, at man har noget større Chance for at opnaa et forstaaeligt Svar, naar man er i Stand til selv at stille et forstaaeligt Spørgsmaal. Og jeg tilstaar, at jeg ikke ved, hvad det egentlig er, jeg skal spørge om angaaende denne Lov om Andelsforeninger. Der er en Ting — det behøver vi ikke at lægge Skjul paa —, der ofte har været Genstand for Meningsforskel her paa Rigsdagen. Det er Spørgsmaalet om Andelsforetagenders Skattepligt. Dette er ofte blevet fremdraget, og efter min Mening ingenlunde med Urette. Der kan indvendes overmaade meget mod, at man lægger meget store, i vore Tider endog ganske uhyre Skatter paa Aktieforetagender, samtidig med, at Andelsforetagenderne, i alle Tilfælde naar de holder sig strengt til at være Andelsforetagende i